

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta : **Petr Velebil**

Téma a rozsah práce : **Dekrety prezidenta republiky – ústavněprávní
a mezinárodněprávní souvislosti**

Datum odevzdání práce : **30.11.2011**

1) Posuzovaná práce analyzující dekrety prezidenta republiky z let 1940-1945 z hlediska ústavněprávního a mezinárodněprávního není z hlediska výběru tématu diplomové práce nijak novou. I literatura a prameny týkající se zvolenému je dnes již mimořádně rozsáhlá. Každá nová práce zabývající se dekrety prezidenta republiky se proto vystavuje nebezpečí prosté kompilace. O to více je třeba ocenit – a musím to říci hned na začátku tohoto posudku – že Petr Velebil předložil práci, kterou považuji za mimořádně zdařilou a v komplexnosti (a současně zhuštěnosti) výkladu svým způsobem novátorskou.

2) Už samotná osnova práce svědčí o velmi promyšleném metodickém přístupu. Autor se vyhnul jakémusi zjednodušenému popisně historickému chronologickému postupu, rozdělil práci na svým v podstatě samostatné kapitoly, z nichž každá představuje určitou ucelenou tematickou studii. Z tohoto hlediska hodnotím vysoce zejména část 4, zabývající se právní a politickou kontinuitou Československa. Tento metodický přístup byl ovšem umožněn především velmi pečlivou a důkladnou přípravou práce, opírající se o rozsáhlý studijní materiál.,

3) Práce nepochybně splnila (ba dokonce bych řekl, že překročila) výsledný cíl, který jsem jako její vedoucí původně očekával. Analytickými postřehy, argumentací, shromážděním podkladů pro svá tvrzení dokázal dojít k samostatným závěrům, nenechal se ovlivnit jednostrannými – spíše ideologicky zabarvenými – závěry obsaženými v části studované literatury. Dotknul se – a nejen dotknul, ale i zaujal vlastní stanovisko - k řadě problémů způsobem, který zaslouží ocenění. Psaní tohoto posudku svádí k uvedení příkladů, ale z hlediska účelu posudku to považuji za zbytečné a spíše odkazují na přečtení práce.

I po formální stránce (až na připomínky uvedenými níže pod bodem 4) je nutno práci hodnotit kladně. Rozsáhlost použitých pramenů a literatury, jejich zpracování v poznámkovém aparátu, členění odstavců, volba typů písma, to vše plně odpovídá požadavkům, kladeným na diplomové práce.

4) K vlastnímu obsahu práce mám ovšem též několik poznámek, které je možno považovat za kritické“:

Str.42 a další: Myslím, že v komplexním hodnocení ústavněprávních důsledku Slovenského národního povstání by si zasloužil větší pozornost úst.dekret č.10/1944 Úř.v.čsl. týkající se úřadu vládního delegáta a vůbec činnosti vládní delegace na Slovensku a navazující jednání delegace SNR v Londýně. Úvahy o kontinuitě na str.58 a dalších jsou velmi výstižné, ale plně nenahrazují velmi závažné důsledky praktické eliminace vlivu vládního delegáta na Slovensku v roce 1944.

Str.43: Názor, že ústup dr.Beneše z pozic čechoslovakismu byly snad v nějaké souvislosti s plánovaným odsunu Němců, se mi zdá příliš spekulativní.

Str.52: Chybí mi úvaha o vztahu úst.dekr .č.33/1945 Sb. ke Smlouvě mezi Česko-Slovenskou republikou a Německem č.300/1938 Sb.z.a n. a ke Smluvě mezi Česko-Slovenskou republikou a Královstvom maďarským č.43/1939 Sb.II, a to zejména s přihlédnutím k úst.dekr. č.11/1944 Úř.věst.čsl.

Str.73: Nemám dojem, že lze bez dalšího tvrdit, že „bez vnějších událostí“ by Francie a V.Británie „pravděpodobně trvaly na zachování Mnichovské dohody a jejich partnerem by byla vláda protektorátní a nikoliv ta exilová“. I kdyby totiž nevypukla válka (to jsou ty „vnější události“) a Protektorát by trval 10,20,30 let, tak by partnerem těchto signatářů nemohla být protektorátní vláda (což konečně vyplývalo i z „Výnosu Vůdce“).

S určitým – i výše udělanou mezerou mezi řádky zvýrazněným – odstupem pak musím autorovi vytknout dvě věci:

1. Není možné citovat prezidentské dekrety číslem a pak zkratkou „ÚVČ“ (str.21. 36 a další). To je, jakoby místo „Sb.z. a n.“ psal za čísla zákonů „SZN“.

2. Ať se na mne diplomant nezlobí, ale jeho čeština (stavba vět) je místy poněkud kostrbatá, někdy až na okraj srozumitelnosti. Taky s interpunkcí to není všude v pořádku. A vyskytly se taky překlepy. Začal jsem si to poznamenávat, ale od str.18 jsem to přestal sledovat.

5) V průběhu obhajoby by se snad mohl diplomant vyjádřit k poznámkám, které jsem učinil ke stranám 52 a 73.

6) Z výše uvedeného je zřejmé, že předloženou práci považuji za nadprůměrnou, a rád ji doporučuji k obhajobě.

7) Nemám pochybnosti o tom, že diplomant je schopen práci obhájit s klasifikačním stupněm „výborně“.

V Praze dne 13.12.2011

Doc.Ján Grpnský
vedoucí diplomové práce